

τῶν ἐλπίδων μου τὰ δόστρα, τῆς χαρᾶς μου τὰς
(ἀγχύρας,
τοῦ νοὸς μου τὰς ἐκστάσεις!

"Εβλεπον τὸ θεῖον εἶδος, τὴν μορφὴν, τὸ ξέ-
(νεν κάλλος,
τὴν ἀνθρότητα, τὴν χάριν, τὸ ἀμάραντόν της
(θίλλος,
καὶ τὸν πλάσαντα τὸ κάλλος ὑμνουν δι' ἀγνῶν
(χειλέων!
Ἐὰν τῇ ψυχῇ ἐπλάσθη διὰ ν' ἀγαπᾶ, ὁ ἔρως
εἶνε ιερὸν καὶ μέγας· δὲς ἔρωμεν· ἐλευθέρως
δὲς λατρεύμωμεν τ' ὡραῖον!"

Καὶ τὴν πλάσις ἦτο δόδον, κ' εὖωδίαζεν ἔξ ίσου,
καὶ ἀπέπνεε τὴν αὔραν καὶ δαμήν τοῦ παρα-
(δείσου
τὴν τοῦ ἔρωτος τελοῦσα ἐναρμόνιον λατρείαν"
ἔκρεβια σαπφειρόεις διαθήρη· πηγαὶ καὶ βρύσεις
ἐμελάψουν τερπναῖ· χάριν εἶχον τῶν πτηνῶν αἱ
(πτησεις.
τὸ πᾶν ἔπνεις μαγείαν...

Ματαιότης εἴν' ὁ βίος . . . διπλὴ μία δυστυ-
(χίας
ἀπεφύλλισε τὰ δόδα τῆς θαλλούσης μου καρδίας
τῆς ἀπέσθεσσα τὸ δόστρον τῶν ἐλπίδων της καὶ
(ἡδη
μετεβλήθ' εἰς μαῦρον φῦσην ὁ ωραῖος οὐρανός
(της·
ἡ ἀπελπισία μόνη, ἡ ἀπαισιος τροφός της,
διλητήριον τῇ δίδει . . .

"Ημην εὔτυχης· διπάρχω δυστυχής; οὐδὲν
(σημαίνει
ἔμπροσθεν τῆς πεπρωμένης, τῆς φθόνερά προ-
(βαίνει
καὶ τὰς εὔτυχεις στιγμάς μας μίαν μίαν φαρ-
(μακεύει.
ἡμην εὔτυχης. . . διέπτη διεῖ φλόξη τῇ εὔτυχίᾳ,
ώσει βέλος, ώσει νέφος καὶ θυμήρης ὅπτασία
ἡτο, δὲν τῆτο, διέβη . . .

"Ανεπιστρεπτεὶ διέβη . . . οὐτε εἰν ἐλπὶς νὰ
(ἔλεη
ώδεν ἔρχεται τὸ κῦμα, ἀφ' οὗ δύσκοπον παρ-
(ἔλοη,
ώδεν ἔρχονται τὰ δόδα τῆς νεότητος καὶ πάλιν.
ἀφ' οὗ διπαξ ὑπὸ λύπης μαρανθοῦν τῇ τήλικας·
θλιβερά καὶ φρικαλέα τῇ καταστροφῇ καρδίας,
δὲν συγκρίνεται πρὸς ἄλλην . . .

Τι μετὰ τὰ δόδα μένει τῆς νεότητος; — τὸ
(γῆρας,
όλεθρός τοις ἐπιβάλλον ἐπὶ τὴν ζωὴν τὰς χεῖρας;
καὶ κατόπιν τάφος, κόνις . . . τί μετὰ τὴν εὐ-
(τυχίαν
καὶ ἐλπίδα; οὐδὲν . . . μένει κανὴ ὅλως ἡ καρδία,
καὶ εἰσρέουσι τὰ σκότη, καὶ θολοῖς ἀπελπισία
τὴν λαμπρά της πρὸν οὐρανόν! . . .

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ.

Ἐταιρίαι καὶ Σύλλογοι. — Εν Ἀθήναις
συνέστη ἑταῖρία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Λό-
τοβοήθεια, σκοπὸς τῆς ὥποιας εἶναι ὁ διὰ
μηνιαίων δραχμιαίων εἰσφορῶν ἐκ μέρους
τῶν ἐργατῶν καὶ βιομηχάνων καταρτισμὸς
κεφαλαίου ἐξ οὗ τὰ μέλη τῆς ἑταῖρίας νὰ
δανείζωνται ἐπὶ μικροτάτῳ τόκῳ. Η ἑτα-
ῖρία αὕτη ἔχει λανθάνει πρόεδρον τὸν Κ. Γ. Στε-
φάνου, ταμίαν τὸν Κ. Β. Σβολόκουλον καὶ
ἐλεγκτὴν τὸν Κ. Σ. Τζώρτζη.

— Κατ' αὐτὰς ἐγένοντο αἱ ἀρχαιρεσίαι
τοῦ Συλλόγου ὁ «Βύρων». Πρόεδρος ἔχει
λέγει ο Κ. Σ. Δάτσικας, ἀντιπρόεδρος ο
Κ. Χ. Καψάλης· γραμματεῖς οι Κ. Κ. Α., Ή-
λιόπουλος καὶ Δ. Σομερίτης, ταμίας ο Κ.
Γ. Διανόπουλος, βιβλιοθηκάριος ο Κ. Κ. Ζη-
σίου.

— Τῇ 8 Φεβρουαρίου ἐνώπιον πολυπλη-
θοῦς ἀκροατηρίου, οὗ προεξῆρχεν ὁ ἐπὶ τῆς
Παιδείας ὑπουργός, ἀνεγγνώσθη ἐν τῷ φιλολ.
Συλλόγῳ ὁ «Παρασσόδε» ἡ λογοδοσία
τῶν κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον πράξεων
τοῦ Συλλόγου.

* *

Ἐφευρέσεις καὶ ἀρακαλύψεις. —
Ἐν Βρασιλίᾳ ἀνεκαλύφθη ὄρυχεῖον γαιαρ-
θράκων πλουσιώτατον. Τὸ ὄρυχεῖον τοῦτο
μόλις εἶναι ὄλιγους δακτύλους ὑπὸ τὴν ἐπι-
φάνειαν τῆς γῆς ἐκτεινόμενον εἰς 20 περί-
που λευγῶν ἀπόστασιν καὶ ἔχον πάχος ἐ-
νὸς μέτρου. Οἱ γαιάνθρακες εἶναι ὡραιότα-
τοι καὶ τῆς καλλίστης ποιότητος· καίουσι
διέξαισίως.

— Ο Κ. Φερδινάνδος Σίλλας ἐφεύρε
σχεδίαρ πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν
ἥτις δοκιμασθεῖσα ἐν Τουλῶν ἐπέτυχε καθ'
ὅλοκληρίαν. Η σχεδία αὕτη ἔχουσα περὶ^{τούτην} μόλις τινὰ ἀναπτυμένην διὰ τοῦ ὄδα-
τος, μόλις πέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἀνάπτει
καὶ παράγει τόσω ζωηρότερον φῶς ὃσῳ
περισσότερον βρέγεται.